

การเสริมสร้างวินัย คุณธรรม
จริยธรรมและการป้องกันการทุจริต
ให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่และ
ประชาชน

สำนักปลัด งานกฎหมายและคดี

๑. กฎหมายใหม่

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ออกประกาศซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๘ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง หมายถึง

(๑๗) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรีนคร นายเทศมนตรีเมือง นายเทศมนตรีตำบล นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ให้ถือวันแถลงนโยบายในที่ประชุมแห่งสภาเป็นวันเข้ารับตำแหน่ง

(๑๘) รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือวันที่คำสั่งแต่งตั้งมีผล เป็นวันเข้ารับตำแหน่ง

(๑๙) สมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ถือวันปฏิญาณตนในที่ประชุมแห่งสภา เป็นวันเข้ารับตำแหน่ง

ข้อ ๙ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง

(๑๗) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรีนคร นายเทศมนตรีเมือง นายเทศมนตรีตำบล นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ให้ถือวันถัดจากวันครบวาระการดำรงตำแหน่งหรือลาออก หรือด้วยเหตุอื่น แล้วแต่กรณี เป็นวันพ้นจากตำแหน่ง

(๑๘) รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือวันที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งหรือวันที่คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งมีผล หรือลาออก หรือด้วยเหตุอื่น แล้วแต่กรณี เป็นวันพ้นจากตำแหน่ง

(๑๙) สมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ถือวันถัดจากวันครบวาระการดำรงตำแหน่ง หรือลาออก หรือด้วยเหตุอื่น แล้วแต่กรณี เป็นวันพ้นจากตำแหน่ง

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๘๑ ก วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๒. ข้อหารื้อ/คำพิพากษาที่น่าสนใจ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๘๐/๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดี (ผู้อำนวยการกองคลัง) ฟ้องเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านเข็ญและผลการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดชัยนาท มีหนังสือแจ้งว่าจากการตรวจสอบงบการเงินของเทศบาลตำบลบ้านเข็ญ มีข้อเสนอแนะให้ดำเนินการให้ผู้รับผิดชอบนำเงินที่เบิกจ่ายโดยไม่ถูกต้องตามโครงการงานประเพณีสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเกินความจำเป็น ไม่ประหยัด และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ จำนวน ๗๓๑,๐๐๐ บาท ส่งคืนคลังเทศบาลให้ครบถ้วน เทศบาลได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและรายงานผลการสอบสวน โดยเห็นว่า การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาจ้างย้อมยัคพร้อมศิลป์นักร้อง จำนวน

๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการเบิกจ่ายเกินความจำเป็น ไม่ประหยัด ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ จึงเห็นควรให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและผู้บังคับบัญชาคืนเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้หัวหน้าสำนัก ปลัดซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการดังกล่าวรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ปลัดเทศบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๕ คิดเป็นเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ตรวจฎีกาและลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงินในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลัง รับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท และนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูง รับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๕ คิดเป็นเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งสำนวนรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ แต่กระทรวงการคลังมิได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบก่อนอายุความสองปีสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ตามข้อ ๑๗ วรรคห้าของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ รองนายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๓๐ คิดเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว แต่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้ตรวจฎีกาตามข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินฯ และผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัดแล้ว อีกทั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ มีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนมากกว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ รองนายกเทศมนตรีพิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่าคำสั่งให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนชอบแล้ว ให้อุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งและผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า การที่เทศบาลตำบลบ้านเขียนได้จัดโครงการงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการบำรุงรักษาและสืบสานประเพณีสงกรานต์ให้คงอยู่สืบไป การจัดงานดังกล่าวจึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านเขียนตามมาตรา ๕๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งการเสนอและการดำเนินการตามโครงการงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ย่อมอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ผู้เสนอโครงการ ผู้อนุมัติและตรวจสอบโครงการที่จะตรวจพิจารณาว่า เป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของเทศบาลเกินความจำเป็น ไม่ประหยัด ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวหรือไม่ ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินฯ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๓๔๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการจัดงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๗๒๒ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลบ้านเขียน มีหน้าที่ตรวจสอบฎีกาการเบิกจ่ายเงินจ้างเหมารายวันยูนิตพร้อมศิลปินนักร้องว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนังสือพินหรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงิน กับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีเงินงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องตามข้อ ๖๐ ของระเบียบดังกล่าวหรือไม่เท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีหน้าที่ตรวจสอบว่าการเบิกจ่ายเงินตามฎีกา

ดังกล่าวเป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเกินจำเป็น ไม่ประหยัด ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายเงินจ้างเหมาจ้างย้อนยุคพร้อมศิลปินนักร้อง โดยมีได้ ทักท้วงว่า ในการจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันของเทศบาลจะมีได้เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ หนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ จึงไม่อาจรับฟังได้ว่า เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้กระทำละเมิดต่อเทศบาลตำบลบ้านเขียน ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

ศาลปกครองสูงสุด กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยว่า การจัดกิจกรรมร่วมนักแสดงในงานประเพณี สงกรานต์ของเทศบาลนั้น มิใช่กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นตามความเห็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดหรือไม่ เห็นว่า วันสงกรานต์เป็นวาระของการเริ่มต้นปี ใหม่ตามประเพณีไทยมาแต่อดีต โดยชุมชนจะร่วมกันทำบุญและมีการเฉลิมฉลองด้วยกิจกรรมรื่นเริงต่างๆ รวมทั้งการจัดมหรสพตามประเพณีนิยมของแต่ละท้องถิ่น การร่วมนักแสดงถือได้ว่าเป็นมหรสพตามประเพณี วัฒนธรรมที่ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าร่วมได้เป็นการทั่วไป การจัดกิจกรรมร่วมนักแสดงในงานสงกรานต์ ประจำปี จึงเป็นภารกิจตามหน้าที่ของเทศบาลตำบล ตามนัยมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อสังเกตของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดชัยนาท จึงเท่ากับเป็นการล้มเลิก กิจกรรมร่วมนักแสดงในงานสงกรานต์สิ้นเชิง ซึ่งไม่ชอบด้วยเหตุผลของเรื่อง อีกทั้งยังเป็นการขัดต่อหลักความ เป็นอิสระในการปกครองตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญด้วย ส่วน กรณีที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบอ้างว่าตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดไว้ นั้น ไม่ปรากฏว่ามีร่วมนักแสดงหรือการแสดงดนตรีด้วยนั้น เห็นว่าศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีความ หลากหลายแตกต่างกันไปได้ในแต่ละชุมชน การกำหนดว่ากิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นจึงต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นและชุมชนไม่อาจนำ เกณฑ์มาตรฐานที่อ้างถึงดังกล่าวมาพิจารณาเป็นข้อกำหนดที่ใช้เป็นการทั่วไปว่ากิจกรรมใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ นั้น ไม่อาจถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ข้ออ้างนี้จึงไม่อาจรับ ฟังได้

กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การเบิกค่าจ้างเหมาจ้างย้อนยุค เป็นการเบิกค่าใช้จ่ายที่เกิน ความจำเป็น ไม่ประหยัด ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องเสนอความเห็นทักท้วงให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติทราบ หรือไม่ เห็นว่าตามข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา วรรคสอง กำหนดว่า การตรวจฎีกาตามวรรคหนึ่ง เมื่อถูกต้องในสาระสำคัญต่อไปแล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติฎีกา (๑) ว่ามี ลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง (๒) มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงิน กับถึงกำหนด หรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน (๓) มีเงินงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและ ประเภทในงบประมาณ (๔) มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง และข้อ ๖๗ ของระเบียบดังกล่าวกำหนด

ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ หนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางในการเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดงานต่างๆ ให้เป็นไปด้วยความคล่องตัวและการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เบิกค่าใช้จ่ายในการจัดงานต่างๆ ทั้งในกรณีที่ดำเนินงานเองหรืออุดหนุนหน่วยงานอื่น โดยให้เบิกได้ตามงบประมาณที่ตั้งไว้และเบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็นและประหยัด โดยคำนึงถึงฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๓๔๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑ นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทยยังวางแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ว่า การดำเนินการจัดงานต่างๆ ต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่หรือมีกฎหมายให้อำนาจ กิจกรรมจะต้องเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนที่ให้ประโยชน์หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นการทั่วไป ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หากไม่ดำเนินกิจกรรมดังกล่าว จะทำให้โครงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๗๒๒ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า ตามข้อ ๖๐ วรรคหนึ่งของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลบ้านเข็ญ มีหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ ทำความเห็น เสนอแนะ และดำเนินการปฏิบัติงานบริหารงานการคลัง โดยตรวจสอบการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับการการคลังรวมทั้งตรวจสอบรับรองความถูกต้องเกี่ยวกับการเบิกจ่าย เป็นต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตรวจสอบฎีกาการเบิกจ่ายเงินจ้างเหมาจ้างย่อนยุคพร้อมศิลปินนักร้องว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่างมีหนังสือผูกพันหรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงิน ถึงกำหนดหรือใกล้ถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีเงินงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง หากตรวจสอบแล้วเป็นกรณีที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การเบิกจ่ายเงินตามฎีกามีลักษณะเป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่เกินความจำเป็น ไม่ประหยัด ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ทำความเห็นเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นก่อนที่จะลงนามในฎีกาเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่ออนุมัติให้เบิกจ่ายเงินดังกล่าว แต่ในกรณีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายการค่าจ้างเหมาจ้างย่อนยุคในโครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งนี้ เป็นการเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการและกรอบวงเงินที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของเทศบาลตำบลบ้านเข็ญที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านเข็ญและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว โดยการจัดกิจกรรมจ้างย่อนยุคถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และเมื่อเจ้าหน้าที่การเงินตรวจสอบงบประมาณคงเหลือปรากฏว่า งบประมาณคงเหลือ ๒,๓๖๓,๕๐๐ บาท หักเบิกจ่ายครั้งนี้แล้วคงเหลือจำนวน ๒,๑๙๓,๕๐๐ บาท เมื่อการจัดกิจกรรมในโครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์เป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เป็นการส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรม ประกอบกิจกรรมจ้างย่อนยุคเป็นมหรสพที่ให้ความบันเทิง แก่ประชาชนเป็นการทั่วไปในโอกาสประเพณีขึ้นปีใหม่ไทยซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และเมื่อพิจารณาถึงฐานะทางการคลังของเทศบาลตำบลบ้านเข็ญหลังจากเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมดังกล่าวไปแล้ว งบประมาณช่วงครึ่งปีหลัง

ยังคงเหลือจำนวน ๒,๑๙๓,๕๐๐๐ บาท การเบิกค่าจ้างเหมาจ้างย่อนยุคดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณที่ตั้งไว้เท่าที่จำเป็นและประหยัดโดยคำนึงถึงฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว อีกทั้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดฯ ก็ได้อ้างอิงราคาที่สามารถจะเทียบเคียงให้เห็นได้ว่าราคาจ้างเหมาจ้างย่อนยุคในโครงการนี้เป็นราคาที่สูงเกินกว่าราคากลางอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีตรวจฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายจ้างเหมาจ้างย่อนยุคพร้อมศิลปินนักร้องมาแสดงในโครงการงานประเพณีสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงินดังกล่าว จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลัง จึงมิได้ทำให้เทศบาลตำบลบ้านเข็ญได้รับความเสียหายแต่อย่างใด คำสั่งเทศบาลตำบลบ้านเข็ญ ที่ ๖๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลบ้านเข็ญ เป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๓. สารระความรู้ต่อต้านการทุจริต

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์ส่วนบุคคล หรือที่เราเรียกกันติดปากว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน”

ลักษณะของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์ส่วนบุคคล

๑. การรับสินบนหรือประโยชน์ต่างๆ
๒. การใช้อิทธิพล
๓. การทำธุรกิจของตนเองที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่
๔. การใช้ข้อมูลลับหรือการรู้ข้อมูลภายใน
๕. การทำงานนอกเวลาหรือการทำงานพิเศษ
๖. การทำงานหลังออกจากตำแหน่ง/เกษียณ
๗. การใช้ทรัพย์สินราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
๘. การเกี่ยวข้องกับเครือญาติ
๙. การนำโครงการลงในเขตเลือกตั้งของตนเอง